

Вовед

Училишната теорија е синтеза на повеќе научно потврдени толкувања и достигнувања. Училишната теорија ја обработува целокупната училишна организација.

Многу филозофи и педагози го проучувале човековото создавање и секој имал своја теорија на толкување. Познати филозофи кој дале голем придонес во развитокот на педагогијата се: Бекон, Декарт, Џон Лок, Жан Жак Русо, и познатиот педагог Коменски. Коменски ги зацртал основните дидактички принципи и вовел нова организација во училиштата. Во периодот на просветителството се јавиле многубројни научни откривања.

Француските филозофи материјалисти и енциклопедисти мислеле дека со просветителството може да се преобрази светот. Развојот на новоевропската култура не може да се запознае и сфати без запознавање и проучување на класичната германска филозофија. Проучените германски класични филозофи (Кант, Фихте, Шелинг и Хегел) иако директно не се занимавале со прашања од педагогијата, сепак нивните теории и проучувања имаат големо значење во развојот на педагогијата и воопшто за теоријата на училиштата.

Влијанието на емпиристичката филозофија на развојот на училиштата

Францис Бекон е англиски филозоф кој прв ги удрил темелите на новиот поглед кон светот. Се спротивставувал на неплодните схоластички мислења и изградил општ план за обнова на науката. Негови позначајни дела се: „Унапреѓивање науке”, „Нова Атлантида”, „Есеји” а за педагогијата најзначајни се „Подела науке”, „О вредности и напредку науке” и „Нови органон науке”, „Мала енциклопедија Просвета”.

Седумнаесеттиот век во земјите на западна Европа (Франција, Германија и Холандија) донел два значајни, испреплетени но сепак посебни филозофски правци. Тоа се емпиризам и рационализам. Емпиризмот како правец во теоријата на знаењето, како главен извор на целокупното човечко учење ги зема сетилните инстинкти. Во педагогијата тоа е теориски и методолошки правец според кое целокупното создавање за педагошките појави и проблеми може да се стекне и да се изведе со проучување на реалните факти. Реалниот свет треба темелно да го набљудуваме, испитуваме и истражуваме. Заради тоа што природата не ги открива лесно своите закони, бидејќи е многу по сложена и истенчена од човекиот мозок и сетила, потребно е да се најде соодветна научна метода. Тоа е индукција. Францис Бекон и други претставници на емпиризмот мислат дека оваа метода е погодна бидејќи секогаш поаѓа од поединечност, потоа спроведува набљудување, утврдување на поимите и законитостите, ги воздигнува на високо ниво, и доаѓа до општото, односно до општите поими и закони.

Општи карактеристики на индуктивните методи се систематичност и постепеност. Бекон ги разработил патиштата на научната индукција и покажува на индуктивната логика. Бекон под поимот педагогија подразбира само вештина во пренесувањето на знаењето (дидактика). Бекановото материјалистичко – емпиристичко учење за методата и покрај многуте ограничувања имало големо влијание на бужењето на човековите мисли од средновековниот сон.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com